

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 22 sierpnia 2024 r.,

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy **D. P. Z.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 6 lutego 2024 r., sygn. akt IX Ka 1081/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa

w Warszawie z dnia 17 kwietnia 2023 r, sygn. akt XIV K 272/21,

p o s t a n a w i a:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

[PGW]

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2023 r. (sygn. akt XIV K 272/21) uznał D. Z. za winnego ciągu przestępstw z art. 279 § 1 k.k., z art. 272 k.k. oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., za które to przestępstwa wymierzył mu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia

wolności. Wyrok w zakresie skazania oskarżonego został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 lutego 2024 r. (sygn. akt IX Ka 1081/23).

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając wyrokowi:

„I. rażące naruszenie przepisów postępowania art.6 k.p.k. w zw. z art. 78 § 1 k.p.k.. w zw. z art. 42 ust. 2 zdanie drugie Konstytucji RP oraz zarzut rażącej niewspółmierności kary w odniesieniu do jego postawy w śledztwie i procesie polegającej na ujawnieniu współsprawcy czynu oraz odniesieniu do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynów przypisanych skazanemu co skutkowało rażąco wysokim wymiarem kary pozbawienia wolności bez uwzględnienie okoliczności łagodzących mających wpływ na wymiar kary łącznej i kar z wszystkich zarzutów zawartych w apelacji, tj. poszczególnych zarzutów oraz wniosków zawartych w apelacji w sytuacji gdy Sąd II instancji miał bezwzględny obowiązek merytorycznego i należytego rozpoznania wszystkich zarzutów zawartych w apelacji oraz zawartych w niej wniosków, a nie jedynie lakonicznego ich opisanie; powyższe uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy, albowiem w przypadku rozpoznania tych zarzutów Sąd II instancji powinien był wydać odmienny wyrok i zmienić zaskarżony wyrok poprzez wymierzenie skazanemu przy zastosowaniu art. 37b kk kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary 2 lat ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie za czyn z pkt. XIII kary 3 miesięcy ograniczenia wolności za czyn z pkt. XIV kary 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary ograniczenia wolności w wymiarze 30 godzin miesięcznie , zmienić wyrok Sądu I instancji w pkt. IV i na podstawie art.. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 i 3.k.k. zmienić orzeczenie o karze łącznej wymierzając skazanemu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i połączyć kary ograniczenia wolności wymierzając skazanemu łączną karę w wymiarze 2 lat ograniczenia wolności;

II. rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść wyroku, tj. art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 424 § 2 k.p.k., poprzez nieprzytoczenie wszystkich okoliczności, które Sąd miał na względzie przy wymiarze poszczególnych kar, podczas gdy Sąd miał obowiązek ich powołania; powyższe uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy, albowiem Sąd II instancji powinien był wydać odmienny wyrok i zmienić zaskarżony wyrok wymierzając skazanemu karę łączną w 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, oraz łączną karę ograniczenia wolności w wymiarze 2 lat z obowiązkiem wykonywania nieodpłatne pracy dozorowanej w wymiarze 40 godzin miesięcznie..

III. rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 433 § 2 k.p.k., poprzez rażąco nieprawidłowe utrzymanie przez Sąd II instancji wymierzonych skazanemu przez Sąd I instancji rażąco niewspółmiernych kar za poszczególne czyny i kary łącznej Sądu I instancji i zmniejszyć kary jednostkowe pkt. I, II ,111 oraz karę łączną w pkt. IV Wyroku Sądu I instancji , Sąd Odwoławczy powinien uchylić zaskarżony wyrok w całości lub części lub go zmienić i orzec jak we wniosku Apelacji obrońcy skazanego.”

Skarżący wniósł o

„1) uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Sądu II Instancji w odniesieniu do skazanego D. Z. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi;

2) uchylenie w całości wyroku Sądu I Instancji w odniesieniu do skazanego D. Z. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu I instancji.;

3) zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie jak we wnioskach apelacji lub zmodyfikowanych wnioskach z pkt. II Kasacji i zawieszenie wykonania pozostałej do odbycia kary jednego roku z uwzględnieniem zaliczenia okresu tymczasowego aresztowania.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna.

Zarzuty I i III są niedopuszczalne, gdyż dotyczą niewspółmierności kary, co na etapie kasacyjnym nie może być traktowane jako skuteczny zarzut. Ich nominalne wskazanie jako naruszenia prawa procesowego nie zmienia ich istotny, która wynika wprost z uzasadnienia kasacji. Skarżący „dyskutuje” o tym, jaką karę uważa za adekwatną i w związku z czym postuluje by takową orzeczono.

Zarzut II nie jest zasadny, gdyż apelacja obrony obejmowała jedynie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych (do czego Sąd II instancji obszernie się odniósł), natomiast w kasacji skarżący zarzuca brak rozpoznania apelacji w zakresie zarzutów prawa materialnego (art. 37 b k.k., art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k.). Zatem od strony konstrukcyjnej kasacja jest wadliwa, gdyż zarzuca się Sądowi odwoławczemu nieprawidłowe rozpoznania zarzutów apelacyjnych nigdy nie postawionych w apelacji przez obronę. Wobec tego Sąd Najwyższy nie mógł się merytorycznie wypowiedzieć co do tak sformułowanych zarzutów kasacyjnych.

Należało wobec powyższego orzec jak w sentencji.

[J.J.]

[ał]